

24 Ιουνίου, 1989

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΝΙΚΗ Κ. ΝΕΟΦΥΤΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ,

Καθ' ων η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 207/89)

---

*Προσωρινό διάταγμα αναστολής της ισχύος διοικητικής πράξης εκκρεμού-
σης Αιτήσεως Ακυρώσεως — Έκδηλη παρανομία — Έννοια.*

5 *Προσωρινό διάταγμα αναστολής της ισχύος διοικητικής πράξεως εκκρε-
μούσης Αιτήσεως Ακυρώσεως — Ανεπανόρθωτη ζημία — Δεν περι-
λαμβάνει χρηματική, εκτός αν η διοικητική πράξη επιφέρει στέρηση ή
ουσιαστικόν περιορισμόν των μέσων βιοπορισμού αιτούντος — Κατά
πόσο μπορεί να εκδοθή διάταγμα, αν δεν υπάρχει το στοιχείο της έκδη-
λης παρανομίας, αλλά συντρέχει η προϋπόθεση της ανεπανορθώτου
10 βλάβης — Καταφατική η απάντηση στο ερώτημα — Σύγκρουση ιδιωτι-
κού συμφέροντος (ανεπανόρθωτη βλάβη) με το δημόσιο συμφέρον —
Υπερισχύει το δεύτερο, πράγμα που οδηγεί σε άρνηση εκδόσεως προ-
σωρινού διατάγματος.*

15 Η Αίτηση Ακυρώσεως στρέφεται κατά πράξεως απαλλοτριώσεως, που
εκδόθηκε μετά από επανέξεταση του θέματος, που ήταν η συνέπεια ακυ-
ρώσεως προηγουμένης απαλλοτριώσεως για το ίδιο τεμάχιο γης. Η
Αιτούσα υπέβαλε και Αίτηση για προσωρινό Διάταγμα προς αναστολήν
της ισχύος της απαλλοτριώσεως μέχρι εκδικάσεως της Αιτήσεως
20 Ακυρώσεως.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, αφού διεπίστωσε ότι δεν υπάρχει θέμα εκδήλου παρανομίας, εξέτασε τους ισχυρισμούς της Αιτούσας περί ανεπανορθώτου βλάβης και κατέληξε στο συμπέρασμα, ότι η ζημία της είναι χρηματική και δεν συνεπάγεται αφαίρεση των μέσων συντήρησής της. Τέλος το Δικαστήριο απεφάσισε ότι και αν ακόμη εθεμελιώνετο ο ισχυρισμός για ανεπανορθώτη βλάβη, το προσωρινό διάταγμα δεν έπρεπε να εκδοθή, γιατί στην παρούσα περίπτωση το Δημόσιο Συμπέρον επιτάσσει την ταχεία υλοποίηση του έργου για το οποίο διατάχθηκε η απαλλοτρίωση. Ως αποτέλεσμα η Αίτηση απορρίφθηκε.

5

Η Αίτηση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

10

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Φράγκος και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1982) 3 Α.Α.Δ. 53,

15

Σοφοκλέους ν. Δημοκρατίας (1971) 3 Α.Α.Δ. 345,

Οικονομίδης ν. Δημοκρατίας (1982) 3 Α.Α.Δ. 37,

20

Προκοπίου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1979) 3 Α.Α.Δ. 686 ,

Γεωργιάδης ν. Δημοκρατίας (1965) 3 Α.Α.Δ. 392,

25

C.T.C. Consultants Ltd. ν. Cyprus Tourism Organisation (1976) 3 C.L.R. 390,

Δεκατρή ν. Δημοκρατίας (1982) 3 Α.Α.Δ. 8,

30

Τύση ν. Δημοκρατίας (1981) 3 Α.Α.Δ. 250,

Κατσαούνη ν. Δημοκρατίας (1982) 3 Α.Α.Δ. 68,

Αίτηση για προσωρινό διάταγμα.

35

Αίτηση για προσωρινό διάταγμα για αναστολή του διατάγματος αναγκαστικής απαλλοτρίωσης κτημάτων της αιτήτριας μέχρι την περάτωση της δίκης.

40

Μ. Παπαμιχαήλ και Α. Κ. Γεωργίου, για την Αιτήτρια.

Στ. Ιωαννίδου (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β΄, για τους Καθ'ων η αίτηση.

5 ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Ανάγνωση την ακόλουθη απόφαση. Η αιτή-
 τρια είναι εγγεγραμμένη ιδιοκτήτρια δύο ομόρων κτημάτων
 στους Εργάτες. Είναι τα τεμάχια 46 και 47 του Φ/Σ 30/32 Ε2.
 Η έκτασή τους είναι συνολικά, 1 εκτάριο, 6 δεκάρια και 450 τετ.
 μέτρα. Το Μάϊο του 1981 κηρύχθηκαν από το κράτος απαλλο-
 10 τριωτέα, μαζί με άλλα κτήματα στην περιοχή, για τη δημιουρ-
 γία Βιομηχανικής Ζώνης. Το εμβαδόν της επηρεαζόμενης έκτα-
 σης ήταν γύρω στις 428 σκάλες.

15 Μετά τη δημοσίευση της γνωστοποίησης στην Επίσημη
 Εφημερίδα (ΑΔΠ 501/81) η αιτήτρια και ο σύζυγός της, που
 ήταν τότε ιδιοκτήτης του τεμ. 47, υπέβαλαν ένσταση. Αλλά
 απορρίφθηκε μαζί με τις ενστάσεις και άλλων ιδιοκτητών.
 Έτσι το ζεύγος προσέφυγε στο δικαστήριο ζητώντας την ακύ-
 ρωση της κηρυχθείσας απαλλοτριώσεως της περιουσίας του. Η
 20 απόφαση, ημερομηνίας 28/1/87, δεν είναι ενώπιόν μου. Είναι
 όμως αμοιβαία αποδεκτό ότι το δικαστήριο τους δικαίωσε και
 ακύρωσε την απαλλοτρίωση γιατί κρίθηκε ότι δεν είχε προηγη-
 θεί η πρόπευσα έρευνα. Η Δημοκρατία άσκησε έφεση, αλλά στις
 13/11/87 την απέσυρε.

25 Στις 24/3/88 με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου
 (καθ'ων η αίτηση 1), και για τον ίδιο σκοπό, εγκρίθηκε εκ νέου η
 απαλλοτρίωση των ιδίων κτημάτων. Μια αναγκαία παρένθεση.
 Στο μεταξύ, στις 13/5/87, ο σύζυγος μεταβίβασε το τεμ. 47 στην
 30 αιτήτρια. Η γνωστοποίηση απαλλοτριώσεως δημοσιεύθηκε στην
 Επίσημη Εφημερίδα της 14/4/88 (ΑΔΠ 507/88). Η νέα ένσταση
 της αιτήτριας, αφού μελετήθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο,
 δεν έγινε δεκτή. Και ακολούθησε δημοσίευση του διατάγματος
 στην Επίσημη Εφημερίδα της 27/1/89 (ΑΔΠ 89/89).

35 Με την προσφυγή της τώρα η αιτήτρια προσβάλλει τη νομι-
 μότητα της αναγκαστικής απαλλοτριώσεως των κτημάτων της,
 ισχυριζόμενη, κυρίως ότι (α) αντιβαίνει προς το άρθρο 28 του
 Συντάγματος, και (β) η σχετική απόφαση λήφθηκε καθ'υπέρβα-
 40 ση ή κατάχρηση εξουσίας. Παράλληλα κατάθεσε την παρούσα
 αίτηση, ζητώντας, ουσιαστικά αναστολή της εκτέλεσής της
 μέχρι την περάτωση της δίκης.

Τα γεγονότα που υποστηρίζουν την αίτηση εκτίθενται σε ένορκη δήλωση της αιτήτριας. Υπάρχει περαιτέρω, η σύντομη προφορική της μαρτυρία. Η αιτήτρια ασχολείται με τη γεωργία και συγκεκριμένα με την παραγωγή λαχανικών. Είναι ο ισχυρισμός της ότι η άμεση εκτέλεση της διοικητικής πράξης θα της στερήσει ολότελα τα μέσα συντήρησης της οικογένειάς της, που είναι πολυμελής. 5

Είναι επίσης η μαρτυρία της ότι μετά την επανάκτηση κατοχής του κτήματος υπέστη δαπάνη ύψους ΛΚ32,000 για να το επαναφέρει στην προτέραν του κατάσταση. Κι αυτό εξαιτίας της τετράχρονης επίταξής του από τη Δημοκρατία που άρχισε την εκτέλεση οδικών έργων αφαιρώντας όλη τη γόνιμη επιφάνεια του κτήματος. Στο αναμεταξύ μετά την έκδοση της ακυρωτικής απόφασης του δικαστηρίου, που πήρε το κτήμα στην κατοχή της, δημιούργησε φυτεία από 400 δένδρα που αρδεύεται, όπως και οι άλλες καλλιέργειες στο κτήμα από διάτρηση που νόμιμα ανόρυξε σ' αυτό. 10
15

Στο σημείο αυτό ο κ. Θ. Παλλήκαρος αντικρούει την αιτήτρια. Είναι υπάλληλος του Υπουργείου Εμπορίου και Βιομηχανίας υπεύθυνος για τις βιομηχανικές περιοχές και ελεύθερες ζώνες. Στην ένορκή του δήλωση λέγει ότι, σύμφωνα με εκτίμηση του Τμήματος Δημοσίων Έργων η δαπάνη για την επαναφορά του κτήματος στην αρχική του κατάσταση δεν ξεπερνά τις ΛΚ435. Μέχρι το Μάιο του 1982 το κτήμα δεν αρδευόταν όπως διαπίστωσε το Κτηματολόγιο (βλέπε τεκμ. Β συνημμένο στην ένσταση). Παρόλο που περιλαμβανόταν σε αρδευτικό σύνδεσμο από το 1979 (αρδευτικό τμήμα "Φουρκισμένου"), εντούτοις, από υπαιτιότητα της αιτήτριας, δεν κατασκευάστηκαν οι απαιτούμενες διασωληνώσεις για άρδευση του κτήματος. Ούτε είχαν πληρωθεί ως τον Οκτώβρη του 1988, τα σχετικά δικαιώματα. Από το περασμένο Μάρτιο η αιτήτρια χρησιμοποιεί διάτρηση που ανόρυξε στο κτήμα της σε χρόνο που συμπίπτει με την ημερομηνία της απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου για την απαλλοτρίωση. 20
25
30
35

Εν πάση περιπτώσει, παρατήρησε ο μάρτυρας, τόσο η μικρής κλίμακας ισοπέδωση όσον και η δενδροφύτευση του κτήματος έγιναν μετά την 15/4/88 που δημοσιεύτηκε η γνωστοποίηση. Κι αυτό σε μια προσπάθεια να ματαιωθεί η σκοπούμενη απαλλοτρίωση. Το γεγονός, συνέχισε ο κ. Παλλήκαρος, δια- 40

πιστώθηκε από λειτουργό του Τμήματός του που διενέργησε επιτόπια έρευνα στις 22/4/88. Μάλιστα ο σύζυγος της αιτήτριας στον οποίο απευθύνθηκε προσποιήθηκε άγνοια της γνωστοποίησης. Μ' όλο που είχε ήδη δημοσιευθεί.

5

Απαντώντας στον ισχυρισμό ότι το κτήμα αποτελεί τη μοναδική πηγή βιοπορισμού της οικογένειας της αιτήτριας, ο μάρτυρας ανέφερε ότι τόσο η ίδια και ο σύζυγός της έχουν και άλλα κτήματα στην χωρική περιοχή Εργατών έκτασης πέραν των 50 σκαλών. Συγκεκριμένα ότι η ακίνητη ιδιοκτησία του ζεύγους στην οποία περιλαμβάνονται και τα επίδικα κτήματα με εμβαδό 12 περίπου σκάλες, είναι 66 σκάλες, 1 προστάθι και 1700 τετ. πόδια.

10

Η άλλη βασική θέση της αιτήτριας, όπως συνάγεται από την ένορκή της δήλωση, άπτεται κατά την γνώμη της νομιμότητας της πράξης. Το παράπονό της είναι ότι το 1982 εξαιρέθηκαν αρκετά τεμάχια, άγκαι δεν είχαν αναπτυχθεί σαν γεωργικές μονάδες, μόνο και μόνο επειδή οι ιδιοκτήτες τους ήταν υπάλληλοι του Κτηματολογίου ή του Υπουργείου Εμπορίου και Βιομηχανίας. Πέρα όμως από την αόριστη αυτή αναφορά δεν δόθηκαν λεπτομέρειες.

15

20

Είναι γεγονός ότι μετά την υποβολή των ενστάσεων η απαλλοτριώση περιορίστηκε σε 396 σκάλες. Η εξαιρεθείσα έκταση διαγράφεται με πράσινο πλαίσιο στο κτηματολογικό σχέδιο τεκμ. Α στην ένσταση. Τούτο δείχνει, εκτός από το διάγραμμα της βιομηχανικής περιοχής και τη θέση των επίδικων κτημάτων, ως και άλλα στοιχεία που αφορούν την υπόθεση. Όμως οι ισχυρισμοί της αιτήτριας απορρίπτονται από τον Κ. Παλλήκαρο. Η απάντηση εδώ είναι, κατά βάση, από τη μια μεριά ότι στο τεμ. 33, που εξαιρέθηκε, κτιζόταν κατά τον κρίσιμο χρόνο προσωρινή κατοικία με τη βοήθεια του σχεδίου αυτοστέγασης. Και από την άλλη ότι το κτήμα της αιτήτριας δεν ήταν αξιοποιημένο γεωργικά. Παρόλο που υπαγόταν στο αρδευτικό τμήμα ουδέποτε η αιτήτρια φρόντισε για την αναγκαία διασωλήνωσή του. Έτσι μόνο για ξηρικές καλλιέργειες ήταν κατάλληλο το κτήμα, όπως και άλλα απαλλοτριωθέντα κτήματα, που ναι με είχαν δικαιώματα άρδευσης, αλλά δεν συνδέθηκαν. Τυχόν εξαίρεση όλων των αρδευσιμων χωραφιών θα καθιστούσε την ίδρυση βιομηχανικής περιοχής ουσιαστικά ανέφικτη. Η απαλλοτριώση του τεμ. 31, που ανήκει κατά το 1/2

30

35

40

μερίδιο σε υπάλληλο του Υπουργείου Εμπορίου Βιομηχανίας δεν προχώρησε γιατί συνορεύει με τη ανεγερθείσα προσφυγική κατοικία, όπως φαίνεται καθαρά στο σχέδιο.

Απαντώντας στον ισχυρισμό της αιτήτριας για κατάφωρη παρανομία της πράξης ο μάρτυρας αντικαταλείνει (1) ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εξυπηρετεί σκοπό δημόσιας ωφέλειας, δηλαδή, την προαγωγή της βιομηχανίας κ.λ.π. (1) ακολουθήθηκαν πιστά όλες οι νόμιμες διαδικασίες και (3) προηγουμένως εκτιμήθηκαν και λήφθηκαν υπόψη όλα τα στοιχεία που αφορούν στην απαλλοτριώση. Για να συμπληρωθούν τα γεγονότα είναι σκόπιμο να λεχθεί ότι η πρώτη φάση του σχεδίου περατώθηκε από καιρό. Και λειτουργούν τώρα αρκετές βιομηχανίες ενώ άλλες βρίσκονται υπό ανέγερση. Η δε ολοκλήρωση του σχεδίου επείγει.

Ο συνήγορος της αιτήτριας επικαλείται τους εξής λόγους που, κατά την εισήγησή του, επιβάλλουν την αναστολή εκτέλεσης (1) κατάφωρη παρανομία της προσβαλλόμενης πράξης και (2) την ανεπανόρθωτη ζημιά που θα προκληθεί στην αιτήτρια αν δεν της παρασχεθεί άμεση προστασία. Το αντεπιχείρημα είναι ότι με βάση τα στοιχεία που παρουσιάστηκαν ούτε η μία ούτε η άλλη περίπτωση δεν τεκμηριώθηκε. Περαιτέρω η Δημοκρατία επικαλείται το δημόσιο συμφέρον σαν λόγο που καθιστά ανεπίτρεπτη την έκδοση διατάγματος.

Παίρνοντας τον πρώτο λόγο, και χωρίς να προδικάζεται οτιδήποτε, παρατηρώ ότι το υλικό που υπάρχει και που αναλύεται πιο πάνω δεν θεμελιώνει ένα τόσο σοβαρό ισχυρισμό. Άλλωστε σε ερώτηση του δικαστηρίου σε ποιά απτά δεδομένα στηρίζεται η έκδηλη παρανομία δεν δόθηκε συγκεκριμένη απάντηση. Ωστόσο η έννοια αυτή, στο βαθμό που προσδιορίζεται από τη νομολογία υποδηλώνει τις περιπτώσεις που η παραβίαση είναι οφθαμοφανής χωρίς να χρειάζεται διερεύνηση αντιφατικών γεγονότων. Στο σημείο αυτό μας διαφωτίζει η απόφαση *Φράγκος και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1982) 3 Α.Α.Δ. 53 στη σελ. 57.

“For the court to act, the illegality must be palpably identifiable without having to probe into disputed facts”.

Ακολουθεί σε γενικευτική διατύπωση η σημασία του όρου

5 “Although what amounts to flagrant illegality is nowhere exhaustively defined, it appears to me to involve a clear violation of the procedure envisaged by the law or unquestionable disregard of the fundamental precepts of administrative law. The notion does not encompass any defective exercise of discretionary powers vested in an organ of public administration”.

10 Μπορεί ακόμη να γίνει χρήσιμη αναφορά στις αποφάσεις *Σοφοκλέους ν. Δημοκρατίας* (1971) 3 Α.Α.Δ. 345 και *Οικονομίδης ν. Δημοκρατίας* (1982) 3 Α.Α.Δ. 37 και 837. Υπό το πλέγμα των αρχών αυτών σε συνδυασμό με τα στοιχεία που προσκομίστηκαν ο προσβαλλόμενος λόγος για έκδηλη παρανομία είναι απορριπτός σαν αβάσιμος.

15 Αυτό όμως δεν είναι το τέλος του ζητήματος. Το δικαστήριο μπορεί, ασκώντας τη διακριτική εξουσία που έχει σε τέτοια θέματα, να χορηγήσει αναστολή εκτελέσεως αν ικανοποιηθεί ότι η βλάβη που θα προκληθεί στην αιτήτρια δεν είναι δυνατό να αποκατασταθεί, στην περίπτωση φυσικά που κερδίζει την υπόθεσή της. Η ανεπανόρθωτη ή δυσεπανόρθωτη βλάβη σαν λόγος αναστολής έτυχε δικαστικής διερεύνησης και αποσαφηνίσθηκε σε μεγάλο βαθμό. Και υπάρχει πληθώρα υποθέσεων. Θα αρχεσθώ μόνο στην υπόθεση *Προκοπίου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1979) 3 Α.Α.Δ. 686 γιατί το στοιχείο της ανεπανόρθωτης ζημίας εξετάστηκε υπό το φάσμα διατάγματος για απαλλοτρίωση. Μάλιστα η άμεση εκτέλεσή του συνεπαγόταν την εκκοπή δένδρων και καταστροφή φυτειών, όπως ακριβώς συμβαίνει εδώ.

30 Το Δικαστήριο υιοθέτησε μεταξύ άλλων την αρχή που εφαρμόζεται στην Ελλάδα όπως εκφράζεται στον Θ. Τσάτσο “Αίτησις ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας” παραγ. 255 σελ. 428 ότι κατά κανόνα η χρηματική ζημία είναι επανορθώσιμη επειδή σε περίπτωση ακυρώσεως είναι δυνατή η πλήρης αποκατάστασή της. Και επειδή ακριβώς αυτός ήταν ο πραγματικός χαρακτήρας της ζημίας, το δικαστήριο αρνήθηκε την προστασία του, γιατί ήταν απόλυτα επιβεβλημένη, η επανόρθωση.

40 Ωστόσο, μια από τις εξαιρέσεις, που καθιστά επιτρεπτή την έκδοση προσωρινού διατάγματος, είναι η περίπτωση που

η εκτέλεση της πράξεως θα προκαλούσε την πλήρη στέρηση ή τον ουσιαστικό περιορισμό των μέσων βιοπορισμού του αιτητή. (βλέπε Σκουρή “Η δικαστική αναστολή εκτελέσεως των διοικητικών πράξεων” 2η έκδοση 1986 σελ. 48). Ας σημειωθεί ότι είναι υποχρέωση του αιτητή - αυτή τη θέση πήρε η νομολογία μας - να ισχυρισθεί και στη συνέχεια να αποδείξει τη φύση και την έκταση της βλάβης που θα του προξενούσε η εκτέλεση της πράξεως: *Γεωργιάδης ν. Δημοκρατίας* (1965) 3 Α.Α.Δ. 392, *C.T.C. Consultants Ltd. ν. Cyprus Tourism Organisation* (1976) 3 C.L.R. 390, 393, 394, *Δεκατοή ν. Δημοκρατίας* (1982) 3 Α.Α.Δ. 8, 11. 5 10

Στην κρινόμενη περίπτωση και εν όψει του ισχυρισμού που δεν αντικρούστηκε, ότι η αιτήτρια έχει πολλαπλάσια γεωργική περιουσία της απαλλοτριωθείσης, η απώλειά της δεν έχει το χαρακτήρα της δυσεπανόρθωτης ζημίας με την έννοια ότι της αφαιρεί τα μέσα συντήρησης. Και εφόσον η βλάβη είναι χρηματική και θα μπορεί να αποζημιωθεί στο ακέραιο λόγω της φερεγγυότητας της αποζημιούσας αρχής και ο λόγος αυτός δεν ευσταθεί. 15 20

Απομένει η ενισχυτική επίκληση του δημοσίου συμφέροντος το οποίο προτάσσει η Δημοκρατία σαν λόγο που αποκλείει στην συγκεκριμένη αυτή περίπτωση την αναστολή. Πρέπει να λεχθεί συναφώς ότι σαν θέμα γενικής αρχής το ιδιωτικό συμφέρον υποχωρεί μπροστά το ευρύτερο δημόσιο συμφέρον. Έστω και αν έχει σαν επακόλουθο την πρόκληση ανεπανόρθωτης βλάβης στον ιδιώτη. Ο *Σκουρής*, ανωτέρω, στη σελ. 71 θέτει το ζήτημα πολύ εύστοχα ως εξής: 25

“Όταν διαπιστωθούν λόγοι δημοσίου συμφέροντος οι Ε.Α. τονίζουν συχνά ότι δεν υπάρχουν περιθώρια για προσωρινή προστασία. Προτεραιότητα έχει η διαφύλαξη του δημόσιου συμφέροντος. Η νομολογία έχει διατυπώσει την αρχή ότι ‘οσάκις συντρέχουν λόγοι δημοσίας τάξεως, δεν χορηγείται η αναστολή και εάν έτι εκ της εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως επέρχεται ζημία εις τον αιτούντα’.” 30 35

Την ίδια αρχή ενστερνίζεται και η νομολογία μας. Παραπέμπω ενδεικτικά στις αποφάσεις *Τίικη ν. Δημοκρατίας* (1981) 3 Α.Α.Δ. 250, 252 και *Κατσαούνη ν. Δημοκρατίας* (1982) 3 Α.Α.Δ. 40

68, 74. Από το παρακάτω απόσπασμα της τελευταίας απόφασης φαίνεται η σύμπτωση προσέγγισης με το Ελληνικό Δίκαιο.

5 “Indeed it is a cardinal principle of administrative law that
where a provisional order is sought in an administrative
recourse and where on the one hand the non-making of the
order will cause damage, even irreparable, to the applicant
10 but on the other hand the making of such an order will cause
serious obstacles to the proper functioning of the
administration then the personal interest of the applicant has
to be subjected to the general interest of the public and the
provisional order should not be granted”.

15 Από το υλικό που τέθηκε υπόψη μου έχω καταλήξει στο
συμπέρασμα ότι η υλοποίηση του έργου επείγει και θα πρέ-
πει να ολοκληρωθεί απρόσκοπτα προς το δημόσιο συμφέ-
ρον. Έτσι, και αν ακόμη αποδεχόμουν τον ισχυρισμό για
20 πρόκληση ανεπανόρθωτης ζημίας θα απέρρωπα την αίτηση
για λόγους δημοσίου συμφέροντος.

*Η αίτηση απορρίπτεται
χωρίς έξοδα.*